

ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОСВІТІ

УДК 004.8:811.111'276.6:070

DOI <https://doi.org/10.32782/2412-9208-2025-2-188-198>

INTEGRATION OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE TOOLS INTO ENGLISH LANGUAGE INSTRUCTION FOR JOURNALISM STUDENTS

ІНТЕГРАЦІЯ ІНСТРУМЕНТІВ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ВИКЛАДАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ СТУДЕНТАМ ЖУРНАЛІСТСЬКИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

Alisa MYKOLAICHUK,

Candidate of Philological Sciences,
Associate Professor, Associate
Professor at the Department of
Foreign Languages for the Faculties
of Psychology and Sociology,
Taras Shevchenko National
University of Kyiv
60, Volodymyrska Str., Kyiv, 01033,
Ukraine

Аліса МИКОЛАЙЧУК,

кандидат філологічних наук,
доцент,
доцент кафедри іноземних мов
факультетів психології та соціології,
Київський національний університет
імені Тараса Шевченка
вул. Володимирська, 60, м. Київ,
01601, Україна

alisa.mykolaichuk@knu.ua

<https://orcid.org/0000-0003-2073-1954>

ABSTRACT

This article explores the integration of artificial intelligence (AI) tools into English language instruction for students pursuing degrees in journalism, media production, publishing, and public relations. It highlights the urgent need to modernize traditional teaching approaches that often fail to address the real-world linguistic and communicative demands of the media profession. The purpose of the study is to examine the potential of contemporary digital technologies to enhance the development of professionally oriented language competences among future journalists. The article analyzes a range of AI-powered tools currently applied in education, including generative platforms for text creation, interview simulations, grammar and style correction systems, machine translation tools, and speech training applications. Particular attention is paid to the transformation of the teacher's role, emphasizing the importance of digital and pedagogical competencies, ethical considerations, and support for students' critical thinking and autonomy.

The study proposes a model for integrating AI into language teaching that focuses on simulating authentic communicative scenarios relevant to journalistic practice. The benefits of using AI include personalized learning, automated feedback, gamification, interactivity,

and the ability to model complex professional tasks. However, the research also addresses challenges such as decreased academic integrity, linguistic artificiality, limited digital literacy, overreliance on automated tools, and unequal access to technologies.

The paper presents practical recommendations for applying AI in English for Specific Purposes (ESP) courses tailored to journalism students. The findings offer insights into how AI can be effectively and ethically used in higher education to support media-related language instruction and contribute to the advancement of innovative teaching methodology.

Key words: *English language, journalism education, artificial intelligence, digital technologies, multimedia communication, generative technologies, intercultural competence.*

Вступ. У сучасному інформаційному суспільстві володіння англійською мовою є обов'язковою складовою професійної компетентності журналіста. Студенти, які навчаються за спеціальностями «Журналістика», «Реклама та зв'язки з громадськістю», «Видавнича справа» та «Медіапродюсування», мають потребу в опануванні іноземної мови не лише для доступу до міжнародних джерел інформації, а й для створення якісного медіаконтенту, професійної комунікації, участі в глобальних проєктах та реагування на виклики цифрової доби [9; 12; 7]. Особливо актуальним це є в умовах сьогодення, коли Україна веде інформаційну боротьбу у глобальному просторі, потребує ефективної міжнародної комунікації, а також підготовки фахівців, здатних презентувати правду про події в країні для світової спільноти. Формування таких компетентностей набуває стратегічного значення як для національної безпеки, так і для професійної самореалізації майбутніх журналістів.

Однак, як засвідчують дослідження, традиційні підходи до навчання іноземної мови не повною мірою відповідають реаліям професійної діяльності майбутніх фахівців інформаційної сфери. Вони рідко охоплюють навички, пов'язані з написанням журналістських текстів, підготовкою інтерв'ю, обробкою автентичного новинного контенту чи комунікацією в багатокультурному середовищі. Як зазначає Андреева (2025), типові моделі навчання залишають поза увагою важливі аспекти професійного мовлення [1], не забезпечуючи розвиток релевантних до журналістського дискурсу мовних компетентностей. У цьому контексті актуалізується потреба впровадження інноваційних підходів до мовної освіти, зокрема із використанням інструментів штучного інтелекту (ШІ) [12; 9; 15]. Сучасні технології ШІ відкривають нові можливості для персоналізації навчання, адаптації матеріалів до професійного профілю, активного мовного моделювання за допомогою генеративних алгоритмів, перекладачів, систем корекції мовлення, симуляції інтерв'ю тощо [10; 14].

Українські дослідження з питань застосування ШІ в навчанні іноземної мови [18; 12] узагальнюють ключові переваги: адаптивність і динамічність навчального контенту; інтерактивність, гейміфікація та автоматизований зворотний зв'язок; доступ до великих корпусів автентичних

матеріалів; можливість моделювати реальні професійні ситуації, що імітують комунікативні виклики журналіста. Таким чином, використання ШІ не просто модернізує інструменти викладання, а трансформує саму парадигму взаємодії «студент – знання – викладач».

Ця трансформація потребує зміни ролі викладача, що набуває особливого значення в умовах цифрової освіти. Як стверджують В. В. Глушко, Є. О. Шакуров та О. В. Арделян у статті «Педагогічна трансформація в цифрову епоху: вплив штучного інтелекту на формування критичного мислення та зміну ролі викладача», викладач більше не є єдиним носієм знань, а виконує функції фасилітатора та наставника, який підтримує студента у критичному осмисленні, етичному використанні та рефлексивному застосуванні технологій ШІ [2], надаючи їм можливість навчати грамотності в галузі ШІ з особливим акцентом на цифровій етиці [8]. Такий підхід є надзвичайно актуальним саме для журналістської освіти, де критичне мислення, інформаційна гігієна та відповідальність за слово є фундаментальними професійними компетентностями.

Як показують результати дослідження Моулієсварана Н. та Прасанти Кумара Н. С. (2023), проведеного в Інституті технологій Веллора (Vellore Institute of Technology, Індія), студенти загалом позитивно сприймають використання ШІ у вивченні мови, однак вказують і на певні труднощі: недовіра до автоматичного перекладу, обмежені навички цифрової грамотності, питання етики, зокрема, залежність від генеративного контенту та зниження автентичності мовлення [13]. Ці виклики особливо важливі в контексті мовної підготовки журналістів, де створення оригінального, достовірного тексту та здатність до його критичного аналізу є базовими вимогами.

Українські реалії використання ШІ в освіті окреслено в дослідженні А. Р. Давидюк, О. О. Марусич та О. В. Дерняєвої «Штучний інтелект як фактор змін у навчанні іноземних мов: український контекст» (2024), де акцент зроблено на персоналізації та потребі формування цифрової компетентності викладачів і студентів, запровадження етичних норм взаємодії з ШІ та забезпечення доступу до якісних цифрових освітніх ресурсів [3]. Дотримання принципів академічної доброчесності у роботі з генеративними системами є особливо критичним для підготовки журналістів у добу deepfake-контенту, дезінформації та емоційної маніпуляції.

Узагальнюючи викладене можна стверджувати, що застосування технологій штучного інтелекту у процесі вивчення англійської мови студентами журналістських спеціальностей має потужний теоретичний і практичний потенціал. Результати попередніх досліджень свідчать про необхідність системного оновлення мовної освіти з урахуванням міждисциплінарного характеру підготовки, потреби в індивідуалізації, розвитку

критичного мислення, забезпеченні етичного супроводу цифрових практик і переосмисленні ролі викладача в освітньому процесі нового покоління.

Метою статті є дослідити потенціал використання інструментів штучного інтелекту у вдосконаленні вивчення англійської мови студентами Інституту журналістики КНУ імені Тараса Шевченка, які навчаються за різними освітніми програмами (журналістика, реклама та зв'язки з громадськістю, видавнича справа та медіапродюсування). Зокрема, у статті передбачено: проаналізувати актуальні ШІ-технології, які можуть бути застосовані для розвитку мовних компетентностей у контексті професійної підготовки медійників; визначити роль викладача у новій освітній екосистемі, що включає ШІ-інструменти, та окреслити необхідні цифрові й педагогічні компетентності для ефективної інтеграції таких технологій у навчальний процес; сформулювати практичні рекомендації щодо впровадження ШІ в освітні практики викладання англійської мови, з урахуванням специфіки майбутньої діяльності журналістів, рекламистів, видавців і продюсерів.

Методи та методики дослідження. Методологічну основу дослідження становить аналіз сучасних наукових джерел із педагогіки, цифрової лінгводидактики, журналістики та інформаційних технологій [6; 9; 11; 16]. У дослідженні застосовано метод контент-аналізу програмних документів: Стандарту вищої освіти зі спеціальності 061 «Журналістика» [5], Освітньо-професійної програми «Журналістика та соціальна комунікація» [4]. Також проведено аналітичне зіставлення функціональних можливостей ШІ-інструментів (ChatGPT, Grammarly, Google Dialogflow, Replika, Quillbot, Duolingo Max, ELSA Speak, DeepL) з очікуваними результатами навчання, що дозволило виокремити сфери їх оптимального застосування в курсі мовної підготовки (англійська мова) для журналістських спеціальностей [17; 15; 6; 9].

Результати та дискусії. На сучасному етапі розвитку освіти важливим є не лише впровадження інноваційних підходів, зокрема інструментів штучного інтелекту, а й дотримання нормативних рамок, визначених для фахової підготовки здобувачів. Інтеграція інструментів штучного інтелекту у процес навчання англійської мови студентів-журналістів має спиратися не лише на сучасні педагогічні стратегії, а й на чинні нормативні документи. Зокрема, Стандарт вищої освіти України за спеціальністю 061 «Журналістика» (Наказ МОН № 864 від 20.06.2019 р.) визначає низку ключових компетентностей, які можуть бути ефективно сформовані через використання ШІ: ЗК05 (використання інформаційних і комунікаційних технологій), ЗК04 (пошук та аналіз інформації), СК02 (створення інформаційного контенту), ПР05 (застосування спеціалізованого програмного забезпечення) тощо. У свою чергу, Освітньо-професійна програма «Журналістика та соціальна комунікація» (2021) акцентує

на важливості формування цифрової, критичної та креативної грамотності, що також створює передумови для інтеграції ШІ у мовну освіту.

З урахуванням вищезазначеного, наступним кроком дослідження стало вивчення можливостей використання конкретних інструментів ШІ в межах навчального курсу англійської мови. Мовна підготовка майбутніх журналістів має низку специфічних характеристик, що зумовлені професійною спрямованістю діяльності у сфері медіа. Вивчення англійської мови студентами спеціальностей «Журналістика», «Реклама та зв'язки з громадськістю», «Видавнича справа» та «Медіапродюсування» не обмежується опануванням загальної граматики та лексики, а вимагає розвитку комунікативних навичок у контексті фахових ситуацій: підготовка інтерв'ю, написання новин, аналітичних та рекламних текстів, участь у пресконференціях, створення сценаріїв тощо. Студенти повинні вміти критично аналізувати англомовні джерела, коректно інтерпретувати інформацію, виявляти тонкощі мовної маніпуляції та дотримуватися норм етичної комунікації. Крім того, сучасний журналіст має функціонувати у мультимедійному середовищі, що вимагає не лише володіння професійною лексикою, а й уміння адаптувати повідомлення до текстового, аудіовізуального та цифрового форматів. Усе це визначає потребу в оновлених освітніх стратегіях, які б інтегрували реальні медійні завдання в мовний курс та формували фахову англомовну компетентність у студентів.

Інструменти штучного інтелекту, які використовуються у викладанні англійської мови, можна умовно класифікувати за функціональним призначенням: 1) генеративні інструменти ШІ (Generative AI), які здатні створювати тексти, адаптовані до рівня студента або до професійного контексту (ChatGPT, Gemini, Claude); 2) інструменти для автоматичної перевірки мови, які аналізують граматику, лексику, стилістику та надають зворотний зв'язок (Grammarly, Quillbot, LanguageTool); 3) платформи адаптивного навчання, що використовують машинне навчання для персоналізації змісту та темпу навчання (Duolingo Max, ELSA Speak); 4) віртуальні асистенти та боти, які симулюють діалог із носієм мови або тренують окремі мовні навички (Replika, Andy, Chatbot-тренери, Google Dialogflow); 5) інструменти автоматичного перекладу і субтитрування – DeepL, Google Translate, AI-плагіни до відеоплатформ (YouTube, TED), які використовуються для роботи з автентичними матеріалами; 6) інструменти для створення навчального контенту викладачем – генератори вправ, тестів і адаптованих текстів (ChatGPT, MagicSchool.ai, Diffit, Curipod).

Інтеграція інструментів штучного інтелекту у процес навчання англійської мови студентів журналістських спеціальностей дозволяє значно підвищити практичну спрямованість мовної підготовки, забез-

печуючи її відповідність професійним потребам. Генеративні моделі, зокрема ChatGPT, використовуються для моделювання типових журналістських завдань: створення фрагментів новин, симуляції інтерв'ю, аналізу текстових помилок та стилістичного вдосконалення заголовків із врахуванням формату медіаплатформи. Засоби редагування, такі як Grammarly, допомагають студентам розвивати навички самоперевірки, покращувати структуру та стилістику новинних і публіцистичних текстів, що сприяє формуванню редакторської уважності та підвищує якість письма. Програми для тренування усного мовлення, наприклад ELSA Speak, ефективні для покращення вимови, інтонації та ритму мовлення, що особливо актуально для майбутніх теле- й радіожурналістів. Адаптивні платформи на кшталт Duolingo Max сприяють індивідуалізації навчання, пропонуючи гейміфіковані завдання відповідно до рівня володіння мовою, що підтримує мотивацію та забезпечує систематичне повторення тематичної лексики. AI-перекладачі та субтитрувальники дають змогу студентам працювати з автентичними англomовними відео- та аудіоматеріалами, формуючи професійне мовне чуття і міжкультурну компетентність. Для опрацювання діалогових форм мовлення можуть використовуватись середовища на зразок Google Dialogflow, які дозволяють створювати голосові сценарії або чатботів для тренування навичок інтерв'ю, реакції на медійні запити чи симуляції роботи в редакційній команді. Усі ці інструменти дають змогу не лише збагатити традиційну методику викладання, а й перенести студентів у контекст реального професійного середовища ще під час навчання.

Використання інструментів штучного інтелекту у викладанні англійської мови студентам журналістських спеціальностей виявляє значний потенціал для підвищення ефективності та мотивації навчання. Завдяки інтерактивному формату, елементам гейміфікації та можливості відстеження особистого прогресу, ШІ-технології сприяють активізації пізнавальної діяльності студентів. Особливо цінним є розвиток автономного навчання, що стає актуальним для здобувачів старших курсів, які прагнуть самостійно керувати освітньою траєкторією [16]. Адаптивні алгоритми та генеративні моделі забезпечують індивідуалізацію контенту відповідно до рівня володіння мовою, темпу засвоєння та професійного профілю студента [17]. Крім того, автоматизований зворотний зв'язок, який не потребує додаткового навантаження на викладача, дозволяє оперативно коригувати помилки та підтримувати якість навчального процесу. Інструменти штучного інтелекту демонструють широкий потенціал у розвитку ключових мовних компетентностей, необхідних майбутнім журналістам. Так, ChatGPT ефективно використовується для моделювання інтерв'ю, створення новинних повідомлень і розвитку жанрової адаптації. Grammarly сприяє формуванню навичок редагування й самоконтролю

письма, а ELSA Speak допомагає удосконалити вимову й інтонацію. Для розширення лексичного запасу доцільним є використання Duolingo Max із професійно орієнтованими модулями, тоді як AI-перекладачі та сервіси субтитрування, зокрема Subly, дають змогу працювати з автентичним відеоконтентом і розвивати міжкультурну компетентність. Whisper забезпечує практику транскрипції та узагальнення аудіоматеріалів, а Perplexity надає змогу критичніше осмислити та швидко здійснити фактологічну перевірку новинного контенту. Інтерактивну взаємодію у форматі професійного симулювання забезпечує Google Dialogflow, який дає змогу створювати чат-боти, що моделюють редакційні завдання. Такі інструменти, за умови педагогічно виваженого підходу, посилюють практичну спрямованість мовної підготовки.

Водночас існують і обмеження: мова генераторів іноді позбавлена індивідуального стилю та гнучкості; ризики академічної недоброчесності, зокрема копіювання або автоматичне виконання завдань [16]; цифрові та технічні бар'єри, як от нестача ресурсів при умові використання платних програм або низький рівень володіння цифровими інструментами; недостатня культурна чутливість алгоритмів, що може призвести до викривлення інтерпретації текстів [10].

З появою інструментів штучного інтелекту змінюється також структура взаємодії між викладачем, студентом і навчальним контентом. Якщо раніше викладач виступав переважно як джерело знань та організатор навчального процесу, то сьогодні його роль зміщується в бік навчального фасилітатора, медіатора між технологією та студентом, критичного куратора контенту [2]. У контексті професійно орієнтованого мовного навчання, особливо для майбутніх журналістів, педагог має не лише допомагати студентам у роботі з ШІ-інструментами, але й розвивати навички критичного оцінювання інформації, створеної алгоритмами.

Ефективне впровадження штучного інтелекту в освітній процес вимагає від викладача розвинених цифрових компетентностей, зокрема: розуміння принципів функціонування ШІ-моделей (генеративних, адаптивних, аналітичних); вміння інтегрувати ШІ-інструменти у структуру мовного заняття з урахуванням цілей і рівня студентів; здатність критично аналізувати контент, згенерований машиною, з погляду достовірності, доречності та етичності; навички створення авторських навчальних матеріалів із залученням ШІ (генерація текстів, тестів, мовних симуляцій).

Попри очевидні переваги, використання ШІ супроводжується низкою ризиків та викликів, зокрема: зниження рівня академічної доброчесності, коли студенти використовують генератори текстів без належного осмислення; технологічна залежність, що може призвести до втрати навичок самостійного мислення або зниження мовної гнучкості; етичні дилеми, пов'язані з авторством, точністю та маніпулятивним потенціалом ство-

реного контенту; цифрова нерівність – не всі студенти мають рівний доступ до ресурсів ШІ або достатній рівень цифрової грамотності.

У цих умовах викладач постає не лише як провідник нових технологій, але й як гарант якості освіти, збереження гуманітарного виміру навчання та формування відповідального ставлення до цифрових інструментів.

Висновки. Результати проведеного дослідження підтверджують доцільність інтеграції інструментів штучного інтелекту у професійно орієнтоване навчання англійської мови студентів спеціальностей «Журналістика», «Реклама», «Продюсування» та «Видавнича справа». Урахування специфіки майбутньої професійної діяльності потребує оновлення педагогічних підходів і поєднання мовної підготовки з цифровими освітніми практиками для розвитку аналітичних, комунікативних і креативних навичок.

ШІ-інструменти сприяють персоналізації навчання, підвищують інтерактивність, активізують критичне мислення та дозволяють моделювати професійні комунікативні ситуації. Водночас їх ефективне застосування можливе лише за умови педагогічно обґрунтованого підходу, що передбачає баланс між технологіями та роллю викладача як фасилітатора й аналітика. Особливої уваги заслуговують питання академічної доброчесності, етики, авторського права, а також формування критичного ставлення до генеративних інструментів.

Подальші дослідження варто зосередити на аналізі впливу ШІ на формування окремих видів мовленнєвої діяльності (аудіювання, письмо, говоріння, читання), розробленні типових моделей інтеграції ШІ у мовні курси за спеціалізаціями, а також вивченні ставлення викладачів і студентів до таких технологій з метою створення ефективних методичних рішень.

Література

1. Андреева М. Роль штучного інтелекту у вивченні іноземної мови студентами закладів вищої освіти. *Молодь і ринок*. 2025. № 12(232). С. 142–147. <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2024.320502>.
2. Глушко В. В., Шакуров Є. О., Арделян О. В. Педагогічна трансформація в цифрову епоху: вплив штучного інтелекту на формування критичного мислення та зміну ролі викладача. *Академічні візії*. 2025. № 43. URL: <https://academy-vision.org/index.php/av/article/view/1886>.
3. Давидюк А. Р., Марусич О. О., Дерняєва О. В. Штучний інтелект як фактор змін у навчанні іноземних мов: український контекст. *Педагогічна академія: наукові запуски*. 2024. № 12. <https://doi.org/10.5281/zenodo.14059368>.
4. Освітньо-професійна програма «Журналістика та соціальна комунікація» (бакалаврський рівень). КНУ імені Тараса Шевченка, Інститут журналістики. 2022. URL: http://labs.journ.univ.kiev.ua/navch/wp-content/uploads/2024/07/OPP_ZHurnalistyka-ta-sotsialna-komunikatsiya-2021.pdf
5. Стандарт вищої освіти України. Перший (бакалаврський) рівень. Спеціальність 061 «Журналістика». *Затв. наказом МОН України від 20.06.2019 № 864*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>.

6. Babacan H., Arık E., Bilişli Y., Akgün H., Özkara Y. Artificial intelligence and journalism education in higher education: digital transformation in undergraduate and graduate curricula in Türkiye. *Journalism and Media*. 2025. Vol. 6(2). P. 52. <https://doi.org/10.3390/journalmedia6020052>.
7. Beckett C., Deuze M. On the role of emotion in the future of journalism. *Social Media + Society*. 2016. Vol. 2(3). <https://doi.org/10.1177/2056305116662395>.
8. edWeb. AI Literacy: Supporting educators in teaching AI digital citizenship and ethics. *EdWeb*. 2024. 20 August. URL: <https://home.edweb.net/webinar/ai20240918/>.
9. Fernández-Barrero M., López-Redondo I., Aramburú-Moncada L. Possibilities and challenges of artificial intelligence in the teaching and learning process of journalism writing: the experience in Spanish universities. *Communication & Society*. 2024. P. 241–256. <https://doi.org/10.15581/003.37.4.241-256>.
10. Gharib P. AI simulations: enhancing skills in a virtual environment. *ProfileTree Web Design and Digital Marketing*. 2024. 17 May. URL: <https://profiletree.com/using-ai-simulations-for-hands-on-training/>.
11. Jane O. C., Ezeonwumelu C. G., Barah C. I., Jovita U. N. Personalized language education in the age of AI: opportunities and challenges. *Newport International Journal of Research in Education (NIJRE)*. 2024. Vol. 4(1). P. 39–44. <https://doi.org/10.59298/nijre/2024/41139448>.
12. Kovalenko I., Baranivska N. Integrating artificial intelligence in English language teaching: exploring the potential and challenges of AI tools in enhancing language learning outcomes and personalized education. *European Social – Legal Humanitarian Studies*. 2024. Vol. 1. P. 86–95. <https://doi.org/10.61345/2734-8873.2024.1.9>.
13. N M., S P. K. N. Investigating ESL learners' perception and problem towards artificial intelligence (AI)-assisted English language learning and teaching. *World Journal of English Language*. 2023. Vol. 13(5). P. 290. <https://doi.org/10.5430/wjel.v13n5p290>.
14. Ofori-Ampong K., Atebawone E., Mustafa A. S., Koomson A. The shift to artificial intelligence, ChatGPT, and emerging technologies in education. In *Chapman and Hall. CRC eBooks*. 2024. P. 17–39. <https://doi.org/10.1201/9781032716350-2>.
15. Reyes R., Garza D., Garrido L., De La Cueva V., Ramirez J. Methodology for the implementation of virtual assistants for education using Google Dialogflow. *Lecture Notes in Computer Science*. 2019. P. 440–451. https://doi.org/10.1007/978-3-030-33749-0_35.
16. Sikström P., Valentini C., Sivunen A., Kärkkäinen T. How pedagogical agents communicate with students: a two-phase systematic review. *Computers & Education*. 2022. Vol. 188. Art. 104564. <https://doi.org/10.1016/j.compedu.2022.104564>.
17. Virkus S., Mamede H. S., Rocio V. J. R., Dickel J., Zubikova O., Butkiene R., Vaiciukynas E., Ceponiene L., Gudoniene D. Chatbots scenarios for education. *Communications in Computer and Information Science*. 2024. P. 207–221. https://doi.org/10.1007/978-3-031-48981-5_17.
18. Yunina O. Artificial intelligence tools in foreign language teaching in higher education institutions. *The Modern Higher Education Review*. 2023. Vol. 8. <https://doi.org/10.28925/2617-5266.2023.85>.

References

1. Andrieieva, M. (2025). Rol' shtuchnoho intelektu u vyvchenni inozemnoi movy studentamy zakladiv vyshchoi osvity [The role of artificial intelligence in foreign language learning by university students]. *Molod' i rynok – Youth and the Market*, 12(232), 142–147. <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2024.320502> [in Ukrainian].
2. Glushko, V. V., Shakurov, Ye. O., & Ardelyan, O. V. (2025). Pedahohichna transformatsiia v tsyfrovi epokhu: vplyv shtuchnoho intelektu na formuvannya krytychnoho myslennia ta zminu roli vykladacha [Pedagogical transformation in the digital age: The impact of AI on critical

thinking development and the changing role of the teacher]. *Akademichni vizii – Academic Visions*, 43. Retrieved from: <https://academy-vision.org/index.php/av/article/view/1886> [in Ukrainian].

3. Davyduk, A. R., Marusych, O. O., & Derniaieva, O. V. (2024). Shtuchnyi intelekt yak faktor zmin u navchanni inozemnykh mov: ukrainskyi kontekst [Artificial intelligence as a factor of change in foreign language learning: Ukrainian context]. *Pedahohichna akademiia: naukovi zapysky – Pedagogical Academy: Scientific Notes*, 12. <https://doi.org/10.5281/zenodo.14059368> [in Ukrainian].

4. Osvitno-profesina prohrama “Zhurnalistyka ta sotsialna komunikatsiia” (bakalavrskyi riven) [Educational-professional program “Journalism and Social Communication” (bachelor’s level)]. (2022). KNU imeni Tarasa Shevchenka, Instytut zhurnalistyky. Retrieved from: http://labs.journ.univ.kiev.ua/navch/wp-content/uploads/2024/07/OPP_Zhurnalistyka-ta-sotsialna-komunikatsiia-2021.pdf [in Ukrainian].

5. Standard vyshchoi osvity Ukrainy. Pershyi (bakalavrskyi) riven. Spetsialnist 061 “Zhurnalistyka” [Standard of higher education of Ukraine. First (bachelor’s) level. Specialty 061 “Journalism”]. (2019). Nakaz MON Ukrainy vid 20.06.2019 № 864. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18> [in Ukrainian].

6. Babacan, H., Arık, E., Bilişli, Y., Akgün, H., & Özkar, Y. (2025). Artificial intelligence and journalism education in higher education: Digital transformation in undergraduate and graduate curricula in Türkiye. *Journalism and Media*, 6(2), 52. <https://doi.org/10.3390/journalmedia6020052>.

7. Beckett, C., & Deuze, M. (2016). On the role of emotion in the future of journalism. *Social Media + Society*, 2(3). <https://doi.org/10.1177/2056305116662395>.

8. edWeb. (2024, August 20). AI literacy: Supporting educators in teaching AI digital citizenship and ethics. *EdWeb*. Retrieved from: <https://home.edweb.net/webinar/ai20240918/>.

9. Fernández-Barrero, M., López-Redondo, I., & Aramburú-Moncada, L. (2024). Possibilities and challenges of artificial intelligence in the teaching and learning process of journalism writing: The experience in Spanish universities. *Communication & Society*, 37(4), 241–256. <https://doi.org/10.15581/003.37.4.241-256>.

10. Gharib, P. (2024, May 17). AI simulations: Enhancing skills in a virtual environment. *ProfileTree Web Design and Digital Marketing*. Retrieved from: <https://profiletree.com/using-ai-simulations-for-hands-on-training/>.

11. Jane, O. C., Ezeonwumelu, C. G., Barah, C. I., & Jovita, U. N. (2024). Personalized language education in the age of AI: Opportunities and challenges. *Newport International Journal of Research in Education (NIJRE)*, 4(1), 39–44. <https://doi.org/10.59298/nijre/2024/41139448>.

12. Kovalenko, I., & Baranivska, N. (2024). Integrating artificial intelligence in English language teaching: Exploring the potential and challenges of AI tools in enhancing language learning outcomes and personalized education. *European Social – Legal Humanitarian Studies*, 1, 86–95. <https://doi.org/10.61345/2734-8873.2024.1.9>.

13. N, M., & S, P. K. N. (2023). Investigating ESL learners’ perception and problem towards artificial intelligence (AI)-assisted English language learning and teaching. *World Journal of English Language*, 13(5), 290. <https://doi.org/10.5430/wjel.v13n5p290>.

14. Ofosu-Ampong, K., Atebawone, E., Mustafa, A. S., & Koomson, A. (2024). The shift to artificial intelligence, ChatGPT, and emerging technologies in education. In *Chapman and Hall/CRC eBooks* (pp. 17–39). <https://doi.org/10.1201/9781032716350-2>.

15. Reyes, R., Garza, D., Garrido, L., De La Cueva, V., & Ramirez, J. (2019). Methodology for the implementation of virtual assistants for education using Google Dialogflow. In *Lecture Notes in Computer Science* (pp. 440–451). https://doi.org/10.1007/978-3-030-33749-0_35.

16. Sikström, P., Valentini, C., Sivunen, A., & Kärkkäinen, T. (2022). How pedagogical agents communicate with students: A two-phase systematic review. *Computers & Education*, 188, Article 104564. <https://doi.org/10.1016/j.compedu.2022.104564>.

17. Virkus, S., Mamede, H. S., Rocio, V. J. R., Dickel, J., Zubikova, O., Butkiene, R., Vaičiukynas, E., Ceponiene, L., & Gudoniene, D. (2024). Chatbots scenarios for education. *Communications in Computer and Information Science*, 207–221. https://doi.org/10.1007/978-3-031-48981-5_17.

18. Yunina, O. (2023). Artificial intelligence tools in foreign language teaching in higher education institutions. *The Modern Higher Education Review*, 8. <https://doi.org/10.28925/2617-5266.2023.85>.

АНОТАЦІЯ

У статті розглянуто інтеграцію інструментів штучного інтелекту (ШІ) у викладання англійської мови для студентів, які здобувають освіту за спеціальностями у сфері журналістики, видавничої справи, реклами та медіавиробництва. Наголошено на необхідності оновлення традиційних підходів до мовного навчання, які не завжди враховують специфіку комунікативних і лінгвістичних вимог сучасної медіапрофесії. Метою дослідження є вивчення потенціалу цифрових технологій для розвитку професійно орієнтованих мовних компетентностей у майбутніх журналістів.

У статті проаналізовано функціональні можливості інструментів ШІ, що застосовуються в освіті: генеративні платформи для створення текстів, симулятори інтерв'ю, системи корекції мовлення, інструменти машинного перекладу, тренажери усного мовлення. Особливу увагу приділено трансформації ролі викладача, формуванню цифрових та педагогічних навичок, розвитку критичного мислення студентів і дотриманню етичних норм взаємодії з технологіями.

Запропоновано модель використання ШІ у викладанні, яка орієнтована на моделювання автентичних професійних ситуацій, характерних для журналістської практики. Описано переваги, серед яких персоналізація навчання, автоматизований зворотний зв'язок, гейміфікація, індивідуальна адаптація матеріалів. Разом з тим, досліджено ризики: зниження академічної доброчесності, штучність мови, надмірна технологічна залежність, нерівний доступ до цифрових ресурсів.

Стаття містить практичні рекомендації щодо ефективної інтеграції інструментів ШІ у курси англійської мови для журналістських спеціальностей та сприяє оновленню методичних підходів у фаховій мовній освіті.

Ключові слова: англійська мова, журналістська освіта, штучний інтелект, цифрові технології, мультимедійна комунікація, генеративні технології, міжкуль-турна компетентність.

Дата надходження статті: 07.07.2025

Дата прийняття статті: 11.07.2025

Опубліковано: 30.09.2025